

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szerkesztői részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Elmebeteg gondozása.

Pécs, 1901. január 25.

Égető kérdést képez nálunk az elmebeteg gondozása s nem haszontalan munkát végzett Major Ferenc, mikor ezt a kérdést tegnapelőtt a képviselőházban szönyegre hozta. Mert az már mégis csak tarthatatlan állapot, hogy míg az ország gyógyintézeteiben csak 4000 elmebeteg nyer elhelyezést, addig 30.000 szabadon csatangol minden ápolás, sőt legtöbbször felügyelet nélkül, úgy hogy az előforduló gyilkosságok és gyújtogatások 20%-káról konstátálva van, hogy azokat felügyelet nélkül hagyott elmebetegek követik el s a mikor hatóságilag közveszélyeseknek minősített elmebeteg elhelyezéséről van szó, gyógyintézeteink rendszerint azt a választ kénytelenek adni, hogy ezeket sem képesek befogadni, mert az elhelyezésre találó létszám teljes.

Elmebetegintézetek létesítése tehát nemcsak humanitárius és közegészségi szempontból, de közbiztonsági tekintetből is égetően szükséges. Nem oszthatjuk azonban a felszólaló Major Ferencnek azt a nézetét, hogy az állam állítson fel még egy nagy központi elmebetegintézetet; mert igaz ugyan, hogy kívánatos lenne, ha az állam venné kezébe az égető tébolyda ügyet, de ezzel az kielégítő módon még megoldható nem lenne s ha ebben a tekintetben tisztán az államra támaszkodunk

még nagyon távoli időre odáznók el az ügy rendezését.

Sokkal szerencsésebb, mert gyorsabb orvoslást ígérő módozat az, a mely jelenleg a kormány helyesléseivel is látszik találkozni, hogy a vidéki nagyobb városok kórházaival kapcsolatosan létesíttessenek elmebetegintézetek szerte az országban, mert ezeknek költsége nem rugna annyira, mint a külön létesítendő nagy központi intézetben.

Nem zugintézetek lennének ezek a vidéki tébolydák, mint azt Major Ferenc feltüntetni igyekezett, mert a nagyobb vidéki városok kórházai ma már állnak oly magas színvonalon, mint az államnak bármely más hasonló intézete, nem tételezhető tehát fel, hogy éppen a velük kapcsolatosan létesítendő elmebetegintézetek maradnának mögötte annak a modern színvonalnak.

Helyesen utalt tehát Széll Kálmán arra, hogy e kérdésben nem vádolható a kormány teljes tétlenséggel; csak hogy azt sem lehet ám állítani, hogy ebben a tekintetben mindent megtett, amit megtehetett volna. Mert a pozsonyi országos kórház mellett felállított elmebetegintézet még nem minden s az sem gyökeres orvoslás, hogy a nem közveszélyes elmebetegeket helycsinálás okából kibocsátják a gyógyintézetekből.

A mintaszertűeknek elismert vidéki nagyobb kórházak mellett tervezett elme-

gyógyintézetek létesítése gyorsabb tempóban is mehetne, mert itt bizony gyors segítség a fődolog. Itt van mutatónak a mi gyógyintézetünk ügye, a mely dacára annak, hogy kórházunk mintaszerű voltát a miniszteriumban is ismerik s hogy a város közönsége már rég ajánlkozott annak fölépítésére, a kérdés eldöntése még egyre késik a kormánytól.

Bizony itt lenne már az ideje, hogy végét szakítsák már egyszer odafönt a hosszú fontolgatásnak s adnák meg a végleges választ, a mely úgy is csak a körülforoghat, hogy a kormány biztosítsa az intézetnek a szükséges beteglétszámot. Ebben a tekintetben pedig alig lehet oka a kormánynak a kétségeskedésre, mert ha háromszor akkorára lenne is tervezve az az intézet, arról biztos lehet, hogy az elhelyezésre várók befogadására még akkor sem lenne elegendő.

Mire való hát akkor az a hosszas fontolgatás?

* Az osztrák helyzet. A cseh reichsrathi képviselők ideiglenes elnöksége a cseh reichsrath és tartománygyűlési képviselők végrehajtó bizottságainak tagjait és a reichsrathi pártkör eddigi parlamenti bizottságának valamennyi tagjait e hó 28-ára délután 3 órára a parlament klubhelyiségeibe ülésre hívta össze. A cseh képviselők teljes ülései január 29-én és 30-án lesznek. A minisztertanács hármas

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A legátus.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: dr. Flóris Endre.

A mai diák a régiekhez képest csak fogoly, kinek örökös börtöne az iskola, olyan mint az államfogházra ítélt, kinek fogságát a törvény »custodia honesta«-nak, tisztességes őrizetnek mondja.

A mai diák reggeltől estig iskolában van, egy helyben ül, mint a kotlós, még tán az is parancs, hogy a kezét a padra tegye, vagy ölben összefonva tartsa, szem-fül legyen, figyeljen a professzor urra, szomszédjával ne beszéljen, az óráközökben csendesesen susogjon barátjával, az utcán bottal, pálcával ne járjon, az iskola végeztével hazamenjen, gyakorlatot csináljon, leckét tanuljon, télen ne csuszkáljon, nyáron ne futkározzék, ne lapdazzék.

En fogadni mernék, hogy akármiféle felnőtt ember megbuknék, vagy consilium abeundit kapna hamarabb, mint a legutolsó diák, mert nem tudná azt a regulát megtartani; ott vannak rá például a honatyák. Csak a boldogult kuruc Csanády bácsi jelent meg pontosan tíz órakor az országgyűlésen, de most bizony nem tudom, van-e egy is ily pontos ember, de olyan meg egy sincs, a ki tíz órától kettőig figye-

lemmel hallgatná a szónokot; azok is kevesen vannak, a kik jól megtanulnák a leckét, sőt hallottunk már olyanról is, a ki öt esztendő alatt ebben az egy szóban merítette ki összes tudományát, hogy: »hogyne«.

Bezzeg ha diák-regula alatt állanának, mennyit kellene ezeknek a honatyáknak térdelni és papirgombócot ebédelni, de hát szerencsére ezeknek kijár a koszt is, a fizetés is.

Más volt hajdan a diák élet, különösen a kálvinista kollegiumokban, Debrecenben, Sárospatakon, Pápán.

Itt még volt a diákéletben poézis, romantika, nem volt a diák tanuló gép, a tanfegyelem rabszolgája, az életelevenség, vidorság, pajzanság nem volt bűn, az élet ártatlan örömei nem voltak tiltva. De már itt sincs úgy, mint régen volt, a modern civilizáció szele az itteni életnek is sok himporát vitte el.

*

Legátus volt az a diák, a ki a sátoros ünnepeken kiment a vidéki egyházakba prédikálni, hogy egyrészt a szónoklatban magát gyakorolja, másrészt pedig az egyházmegyéből nyert pénzbeli segélyvel az iskoláztatás költségeit pótolja.

A legációválasztás fölött egy követválasztás izgalmaival. Mindenki iparkodott a maga szülőföldjére menni legalább egyszer, hol ismerősök, rokonok, jóbarátok szíves vendéglátása várta.

Mivel az akkori időben még nem igen olvastak ujságot, színházak sem voltak oly sűrűn, vonatok sem jártak minden kertek alatt, a mi hír volt a politikában, a mi új nóta volt a bandában, ezt a diák vitte széjjel a maga gőzösén. Azután meg danolni, táncolni, mulatni nem tudott úgy sem a nótárius, sem a szolgabíró, sem a vicispán, mint a legátus. Bezzeg nagy keletje volt akkor a diáknak a leányos háznál; a mamák is, a papák is versenyeztek, hogy melyik hívja meg előbb egy kis házi alkalmatosságra.

Legátusok voltak a papnövédek és a 7—8-ik gimnázisták, kiket annak idején filozofusoknak neveztek. Mindenik kollegiumnak megvolt a maga kerülete, a hova legátust küldött, így p. o. a pápai kollegiumhoz tartozott az egész dunántúli kerület, északon Árva, délen Somogy megyéig.

A református községek össze voltak írva s ennek listája a jelölt előtt feküdt. Legelőször választott a senior, a ki az előző évben végezte a 4-ed évi teológiát s egy évig mint segédtanár működött. Fizetése volt a kollegiumban teljes ellátás, egy két száz forint és a legacio, mit esetleg el is adhatott, ha maga nem akart menni. A senior után jöttek a 4-ed 3—2 od évesek és így tovább tanulmányi előmenetelük rangsorozatában. Mindenik választott oda, a hova akart és a hova jutott, mert a melyik község már el volt választva, azt az illető keresztül huzta s a jegyzet rovatába

bizottságot küldött ki a trónbeszéd megszövegzésére. A bizottság tagjai Körber, Wittke és Spenz-Boden miniszterek. Néhány nap múlva ezek betérjesszik a szöveget és az akkor újból egybehívandó minisztertanács dönt végleg. Ami a reichsrath munkaképességét illeti, az összes lapok optimista véleménynyel vannak. Az elnöki szék betöltésére vonatkozólag még csak kombinációk vannak.

Hírek.

Pécs, 1901. jan. 25.

Egy fagyos bálkirálynőhöz.

Hullámos köntösét bontogatja
A kikelet,
Fodros kis báránnyelűk usznak
Fejünk felett,
A jégpáncél megszakadozva
Uszik tova . . .
Hogy is tud hinni a tavasznak
Az ostoba!

Az erdőben vadászkürt csendül:
Hali, Haló,
A napsugárnak csókjai közben
Olvad a hó,
S mikor minden ontja magából
A meleget:
Őn képviseli egyes egyedül
A zord telet.

Hagyjon fel kérem a passzivitással,
Az nem sokat ér,
Ezen a téren az ön számára
Ugy sincs babér,
Tegyen úgy, miként a jégpáncél tette,
Mit nap csókja melengot,
Ha fagyos büszkeség után
Mégis fölenged.

N.

Halott a kocsi alatt.

Borzalmas vége lett két tésenyi lakos Pécsre való berándulásának. Kocsin bejöttek Pécsre s itt úgy látszik, jót mulattak s a kelleténél többet szedtek be a borból, mely azután mindkettőt lerészegítette. Ilyen állapotban kocsiztak azután haza; de az országuton

beírta saját nevét. Mikor azután vége volt a választásnak, az igazgató — a ki elnökölt — még egyszer felolvasta a listát, még akkor lehetett cserélni, de azután már nem. Ekkor mindegyik vett a kollegium nyomdájában »patens«-t, ez volt az igazolvány, mit az igazgató aláírt s az illető elválasztott község jelképezésének át kellett adni.

A »patens« aláírása után a diák nem állott már a kollegiumi fegyelmi törvények alatt, ekkor már szabad polgár volt, korcsmába, vendéglőbe bátran bemehetett, a pedellus akkor elvesztette jogát felette. Mikor azután rendben volt az irás, fölkereskedett, mint őszszel a daru, meg a gólya, mentek sereggestül a szélrózsa minden irányába csak úgy perpedes apostorolum és mikor két hét múlva viszont látták egymást jobb borból, tele ereszénnyel, alig győzték egymásnak elregélni kalandos utjukat.

Petőfi egyik versében megemlékszik Csokonai Vitéz Mihály legációjáról. En ezt öreg apámtól hallottam elbeszélni, ki utóbbi, mint tanulóársát személyesen ismerte.

Híres legáció volt Somogyban Nagy-Bajom, ünnepekkor, de egyébkor is; itt gyülekeztek a somogyi urak, itt tartották országra szóló báljukat is, mely rendszeren három napig szokott tartani. Itt volt egy ízben legátus Csokonai, itt ismerkedett meg véletlenül ideáljával, Vajda Lillával is, a ki egyik rokonánál

a lovak az árokba vitték a kocsit, mely felborult és az egyik emberre úgy esett rá, hogy agyonnyomta.

A végzetes utazás részletei a következők:

A Keresztes-pusztán egy árokban egy felborult kocsi alatt halva találták Vas János tésenyi lakost.

A kocsiba fogott lovak is össze-vissza voltak törve s hasonlóképen az az ember is, ki a keresztespusztai csárdába azzal ment segítségért, hogy kocsijával az árokba fordult s a kocsi a társát maga alá nyomta. Mire azután a csárdabeliek a helyszínére siettek s ott találták a felborult kocsit s *alóla holtan hústák ki Vas Jánost.*

A végzetes utazás szerencsétlen áldozata Tóth József, tésenyi fuvaros kocsiján jött be Tóthtal együtt Pécsre. A hogy Tóth József előadta, itt Pécsen egy kocsmában iszogatnak s bizony mindketten rózsás jókedvvel ültek fel estefelé a kocsira, hogy Tésenybe haza hajtsanak.

Rózsás kedvüknek azonban szomorú vége lett. Mikor a Keresztes-pusztán hajtottak át, a lovak megbokrosodtak s beledöntötték a kocsit az út melletti árokba. A kocsiról Vas János oly szerencsétlenül esett le, hogy *egész testével a kocsi alá került, mely nyakát és derekát összeroppantotta.*

Tóth József is lebukott a kocsiról, de szerencséjére az árok partjára esett. S mikor kábultságából magához tért, elszörnyedve látta, hogy Vas Jánost a kocsi maga alá nyomta. Igyekezett volna nyomban kihuzni a kocsit alól; de nem volt ereje hozzá s így a közel pusztai korcsmába sietett segítségért.

A segítség azonban már későn érkezett. Vas Jánosról mikor felemelték a rázuhant kocsit, a szerencsétlen ember már meg volt halva.

Feltették hát a holttestét a kocsira és hazavitték Tésenybe, honnan Vas János azért jött el rövid félnappal előbb, hogy Pécsen benn városban jót mulasson s ime ez a kirándulás halálát okozta.

Az esetet feljelentették a bíróságnak, hol Tóth József ellen gondatlanságból okozott emberölésért megindították a vizsgálatot.

A gyufaoldal.

Speciális öngyilkossági szere ez a cselédleányoknak, szegény fehérszínűeknek. Ha megunja valaki az életét a népből; asszony, a ki csak

volt látogatóban. Öregatyám beszélte, hogy ez a magas, sugár, karcsu, szőke, dus fürtű, tüzes szemű lányka valóban oly elbűvölő szépség volt, mint a minőnek ő káprázó fantáziájával Lilla című verseiben megörökítette.

Csokonait Nagy-Bajomban még nem látták, de verseiről már ismerték. Hivatalosan a nagytiszteletű urhoz volt bekvártélyozva, de őt százfelé is hívták, ment hát oda, a hova legelőször hívták vendégségbe. Már jól bent voltak a hajnalban, mikor hazafelé botorkáltak. Csakhamar megvirradt s alig aludta ki magát, reggel már a templomba kellett menni. A papkisasszony meg akarta tréfálni a félig mámoros legátust, s mikor ez már készült a templomba, a mig gombolgatta sok aprógombos attiláját, ő a biblia fölé helyezett imádságos könyvet elvitte s helyébe tette az éppen olyan kötésű és nagysága szakácskönyvet, s azt a darabka papírt, melylyel megjelölte az elmondandó imádságot, beletette éppen oly helyre a szakácskönyvbe.

Persze, a kisasszony nem gondolta, hogy ezt még ide lent észre nem veszi Vitéz, de neki valami miatt távozni kellett, nem vette észre, mikor Vitéz a templomba ment s így megesett a végzetes tréfa, pedig hát nem így gondolta komolyan a kisasszony.

Felmén a szószeke Csokonai, előveszi az imádságos könyvet és nagy áhítatosan olvassa: »ecettel és tormával!« De nem mendja tovább; hirtelen megáll, az első percben meg-

nyomorúságot ért meg, de boldogságot nem; leány, a kinek már fiatalkorában is a lét eszerítele bajával kell küzdenie s a ki hiába vágy boldogságra, jólétre, a sors kegyetlenség elzárja azt előle már ifjú éveiben, — ehhez nyul, gyufaoldatot iszik, ha meg akar válni a rá nézve nyomorúságos lélettől.

A szegények öngyilkossági szerének méltán nevezhetjük hát a gyufaoldatot, melynek megvan még egy különös sajátága is.

Az, hogy ritkán hal meg tőle az ember. És ez jól van, hogy így van.

A szegény embert elkészeríti a sorsa, mely alatt nyög napról napra, hétről-hétre, évről-évre. Nyög a terhe alatt; de azért reménykedik, ha a legkisebb öröm is éri.

S mikor nincs már jóideje ilyen öröme, mikor csak a szegény sors terhet érzi, de nincs egyelőre mit reménykednie: akkor kétségbeesik. És meg akar halni és mire gondolna másra, mint a szegények öngyilkossági szerére, a gyufaoldalra? Erre gondol és a másik percben már kezében a méregpohár, melyet felhajt és sóhajtja, hogy jöjjön a halál!

E sóhajtást a másik pillanatban talán már visszavonná. Talán már bánja is tettét és sajnálja itthagyni ezt az életet, mely minden nyomorúsága mellett is szép. S azután meg miért is akarna megválni az lélettől? Azért, mert rossz sorsa van? Hát volt valaha neki jó sorsa is? . . . Bizony nem. S ha nem volt, remélheti, hogy még lehet. Hiszen az élet sokkal adósa még neki s most itt hagyja önként, mielőtt egy órára is élvezte volna boldogságát?

Ilyen a sorsa a gyufaoldal hőseinek. És ők maguk kívánják, hogy bár a méreg ne legyen halálos; bár még egyszer egészségesek legyenek s újra kezdhessék a szegények számára küzdelemmel tele életet. Hát ha jó sorsuk lesz majd ezután?!

Ezért választja a szegény cselédleány, az alacsonyorsu fehérszínű a gyufaoldatot öngyilkossági eszközzül. És azért jó, hogy a gyufaoldal csak ritkán öl s az öngyilkosjelölt nem viszi el a halálba . . .

Tegnap este is egy cselédleány ivott gyufaoldatot. Lerch Örsébetnek hívják; a ferenciek utcájának egyik házában szolgált

Lerch Erzse is megunta az életét. Valami kis szerelmi csalódás unatta meg vele s adta kezébe a gyufaoldatos poharat.

És Lerch Erzse jót húzott a gyufaoldalból; de bizony a méreg hatását nem tudta

döbben, nézi a könyv címtábláját és látja, hogy szakácskönyv, leteszi és nyugodtan becsukja, azután ismét elkezd mondani: »ecettel és tormával készült méregitalt adtak a zsidók Krisztus urunknak, midőn a keresztján szenvedte az iszonytató halált, melylyel az emberiséget büntölt megváltá.«

És mondott rögtönözve oly gyászos, megható imát, hogy szem nem maradt szárazon.

Az istentiszteletnek vége lett, de a kisasszony még mindig nem tudott a tréfa végéről. Kijön a templomból Csokonai s kéri őt, hogy ha olyan híres költő, hát csináljon hamarjában egy jó verset. Vitéz pedig neheztelt a rossz tréfáért, egyet gondolt és mondott valamit, a mire a kisasszony csak annyit replikázott, hogy ma nem valami magasröptű a Muzsája, mert ecettel és tormával táplálkozott.

Ekkor történt, amit Petőfi is megénekelt, hogy a tisztelendő urak is méd nélkül megtetszett a rögtönözött oráció, a hosszúra nyult ebéd után mindenben a kedvében akart járni, egyszer csak azt mondja Vitéznek: No, legátus uram, adok most olyan bort, a minőt még nem ivott e világi életében, most abból iszunk, mit a lányom lakodalma tette félre, s lehivta a pincébe. A tisztelendő ur kiüti a hordó akonáját, de a csapat ott fent felejtette. Bedugta hát kezével a hordót és fekküldi Csokonait a csapert. Amint ez felmegy, éppen a ház előtt ment egy lakodalmas menet, a vendégsereg meglátja őt s erőnek erejével ma-

elviselni s jajgatva vallotta be tettét a házbelieknek.

Azonnal beszállították hát a városi kórházba, ahol ellenszert adtak be neki és *Lerch* Erse ma már túl van minden veszélyen.

Napirend 1901. január 26-án.

Naptár: szombat, jan. 26. — Róm.-kath.: Polikárp. — Prot.: Polikárp. — Görög-kel. (jan. 13.) Sztratonik. — Zsidó: Sebat 6. — Nap két 7 óra 19 perckor; nyugszik 4 óra 86 perckor. — Hold két 9 óra 51 perckor délelőtt; nyugszik éjfélnél.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelentése szerint hőemelkedés, helyenkint csapadék várható.

Nagy munkás-bál a Vigadóban a magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletének pécsi fiókjá által rendezve fél 9 órakor.

A pécsi asztalosok bálja a Scholz-sörházban este 8 órakor.

Színház: »Görög rabszolga«, operett.

Képfállítás a Schapinger-féle házban d. e. 9 órától d. u. 5 óráig.

— (Udvari gyász Viktória királynőért.) Legfelső rendeletre néhai Viktória Nagybritannia és Irland királynője, India császárnőjeért udvari gyász fog folyó évi január 26-dikától, szombattól kezdve négy héten át viseltetni, a következő változtatással: az első két héten, január 26-dikától bezárólag február 8-ig a mély, a további két héten, február 9-dikétől bezárólag február 22-ig a kisebbik gyász.

— (Pál fordulása.) A helybeli püspöki papnevelő intézet ma ülte bucsúünnepét. Az intézet növendékei reggel a házi kápolnában ünnepélyes misét hallgattak, melyet a szeminárium rektora, *Wurster* József dr. kanonok mondott. Délelőtt tíz órakor illusztris vendégkoszoru jelenlétében *Marton* Sándor negyedéves hittudomány hallgató nagyszabású s költői lendületű szent beszédet mondott, latin nyelven, melyet az intézeti énekkar egyházi énekei előztek meg s követtek. A szeminárium ezen ünnepségén jelen voltak *Troll* Paul. Ferenc, vál. püspök, *Hanny* Gábor, pápai kamarás, *Wurster* József dr. kanonok, az intézet előjárósága, a theologia tanári kara stb. stb. Délben a szeminárium nagy ebédet adott, melyre városunk előkelőségei voltak hivatalosak.

gukkal viszik. A szent atya oda leut pedig megunja a várakozást, nagy sebűbe főlzalad, keresi Vitózt is, meg a csapat is, de ez magával vitte a lakodalomba, a bor meg szépen elfolyt.

Szent-Gálról jön a diák legációból. Az utolsó estén nagy vendégség volt a tisztartóéknál, vacsora után pedig járta a »csöndes.« A legátusnak kedvezett a szerepcse, összenyerte magát, tele lett a zsebje apró ezüstszusokkal. Másnap utnak indul s a Bakony szélén találkozik egy portyázó szegénylegényvel. A mint szemben egymás felé közelednek, hallja ez, hogy a diák zsebében minden egyes lépésnél, mint zsákban a zizegő dió, megcsendült a sok ezüstpénz. Eléri őt, utját állja és a pénzt követeli. A legátus, ki erős, tagbaszakadt szalasz legény volt, nem egyhamar ijedt meg a maga árnyékától, csak csupán egy defectusa volt, hogy belgázott, hebegő beszédű volt. Ránéz merően a betyárra, zsebébe nyul és egymásután szórja a pénzt az utra maga elé, azután vállára emeli rézfokosát, két marokra megszorítja kegyetlenül s azt mondja neki: »sze, sze, sze, szedd föl!«

A betyár pedig gondolta magában, hogy mihelyt az első hatosért lenyul, a legátus ugy fejbe magasztalja, hogy nem eszik több lopott birkát. Nem is mert hát a pénzért lenyulni, a legátus pedig főlszedte a pénzt s vigan kutyagolt hazáig.

No de most elég ebből ennyi, a többit majd máskor!

— (A pécsyegyházmege 1901 évi névtára.) Most jelent meg a pécsi egyházmege névtára: »Schematismus Cleri Dioecoesis Quinque-Ecclesiensis ad annum a Christo nato 1901« címen. A pécsi megyés püspökök teljes névsorával és kormányzási éveikkel kezdődik a könyv. *Hetyey* Sámuel püspök a 77-ik e díszes sorban. A megyés püspök és a székeskáptalan tagjai címeinek elősorolása után felsoroltnak az egyházmege területén levő valóságos (2) címzetes (19) apát-ságok, valóságos (2) és címzetes (5) prépostságok. Azután a szokott formában az egyházmege központi hivatalainak és plébániáinak adatai, tagjai soroltnak elő. Következik a nyugdíjazott papok névsora: van 16 rendes nyugdíjas, 3 számon felüli nyugdíjas pap (*Hegyessy* László, *Rógen* Antal és *Kollar* József) és 3 nyugdíj nélkül szolgálattól felmentett lelkész (*Dietrich* József, *Szemes* János, *Lichtfusz* Nándor.) Megyei szolgálton kívül állanak. *Várad* Géza táberi plébános N.-Szeben, *Dr. Hirling* Antal nevelő Budapesten, *Kozári* Gyula pécsi hadapródiskolai egyházi tanár. Őt fiatal pap ideiglenes szolgálton kívül áll. A püspöki papnevelő-intézetnek van 74 növendéke (27 gimnázista, 47 theologus.) A theologusok közül kettő Budapesten, kettő Bécsben tanul az egyetemre, mint az ottani központi, illetőleg Pázmány-intézet benlakó növendéke. Ezekhez csatlakozik a többi pécsi intézet (árvaház, énekiskola) adatai, iskolák (theologia, joglyceum, praeparandia) tanárainak felsorolása. Ezen intézetek száma egygyel szaporodott: a püspöki tápintézettel, melynek, 46 ingyenes tagja van és 26 fizetéses. Majd a Pécsen és az egyházmege más helyein lakó férfi és női szerzetesek teljes névsora jön. Az egyházmege papjainak kor szerinti címtárból látjuk, hogy az egyházmege áldozó papjainak száma 309, kik közül legidősebb *Hegyessy* László (szül. 1807, pappá szent. 1830) A papok közül 10 val. kanonokok, 122 plébános, 1 curatus. Az egyházmege híveinek számát esperesi-kerületenkint feltüntető táblázatos kimutatásból kitűnik, hogy székes-egyházi főesperesség területén (Baranyamege, a tizenhárom szlavonai plébánia, továbbá Somogyból a szigetvári, szent-lászlói, mozsói és szent-mártoni plébániák) a kath. hívek száma 302.463, a tolnai főesperesség területén 175.847, összesen az egész egyházmegeben 478.310. Teljes lélekszám, a más vallásukat is ideszámítva 647.607. A névtár a szükséges tárgy, név és helymutatókkal záródik. A helymutatónál igen praktikus azon ujítás, hogy a plébániák mellé az utolsó posta és a mege is oda van írva.

— (Áthelyezés.) A m. kir. földművelésügyi miniszter *Kovács* Andor gazdasági szaktanárt 1901. évi március elejével a pécsi rom. kath. tanítóképző intézettel a nagyváradi r. k. tanítóképző intézethez helyezte át; a pécsi rom. kath. tanítóképző intézethez pedig a fentebb jelzett időtől fogva *Somsich* Béla gazdasági akadémiai segédtanárt osztotta be. Előbbit Bihar vármegye, utóbbit Baranya vármegye területére a gazdasági vándortanári teendőik ellátásával is megbizta.

— (Mulatságok.) A holnapi szombat este tartják a magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egyletének pécsi fiókjá által rendezendő általános munkás-táncvigalmat a Vigadóban. A mulatságra beléptidj 1 korona. A zenét ifj. *Korodi* Gyula zenekara szolgáltatja. — Ugyancsak holnap este a Scholz-sörházban is lesz táncmulatság. Ott meg a pécsi asztalosok tartanak bálát, mely szintén igen sikerültnek ígérkezik.

— (Jelentés a vízről.) A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 1000, az ellentartóban 750 kbm. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 708 kbméternek találtatott.

— (Új anykönyvvezetők.) A belügyminiszterium vezetésével megbizott m. kir. miniszterelnök *Baranya* vármegyében a berkesdi anykönyvi kerületbe anykönyvvezetővé *Reiner* Lajos h. körjegyzőt, továbbá anykönyvvezető helyettesekké a maissi kerületbe *Tólas* Jenő jegyzői irnokot, a sellyeibe *Bóka* Jenő segédjegyzőt, a vaszariba *Vogl* Mihály segédjegyzőt, a szent-lőrincibe *Siptár* Károly segédjegyzőt, a somogyiba *Rák* János segédjegyzőt, a pécsváradiba *Csima* Lajos nyugalmazott szolgabíró, a villányiba *Gasdag* Ádám segédjegyzőt, a vásárosdombóiba *Guth* József jegyzői irnokot, a szászváriba *Bisony* Benő segédjegyzőt és végül a kaposzseksőibe *Rittlinger* János segédjegyzőt nevezte ki s a kinevezettek közül a berkesdi anykönyvvezetőt, továbbá a sellyei, a vaszari, a somogyi, a pécsvárad, valamint a villányi anykönyvvezető helyetteseket a házassági anykönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— (A pécsi közigazgatási tanfolyam.) A m. kir. belügyminiszteriumnak a közigazgatási tanfolyamok létesítéséről szóló rendelete folytán felállított közigazgatási tanfolyamok életében elmúlt egy félév, melynek eredménye megállapítása végett most tartják a hallgatók félévi vizsgáit. A pécsi közigazgatási tanfolyam féléves vizsgái ma reggel nyolc órakor vették kezdetüket a vizsgalóbizottság előtt, melynek tagjai *Kosztics* Kálmill vármegyei főjegyző elnöklete alatt az összes előadások tanárai. A tanrend szerint az összes előadók jelenlétében folynak a vizsgák; ma délelőtt kezdődtek az írásbeliek s ezek befejezése után nyomban kezdetüket veszik a szóbeli vizsgálatok.

— (A »Nemzeti Szalon« művészei.) *Róssa* Miklós, a »Nemzeti Szalon« titkára, *Kacsiány* Ödön, *Honti* Nándor és *Gelbert* Mór festőművészek, kik a »Nemzeti Szalon« pécsi tárlatának megnyitása után, még néhány, a tárlat érdekében való ügy elintézése végett ittmaradtak, ma délután a három órai budapesti vonattal a fővárosba utaztak.

— (Adományok a Zsinkó-emlékre.) Ujabban a következő adományok érkeztek be a Zsinkó-emlékre: *Kulcsár* János gyűjtőívén: *Molnár* Márton 10, *Szauter* Antal 10, *Kulcsár* János 10, *Andrin* Gergely 10, *Stokinger* István 10, *Vörös* Nándor dr. 10, *Cselenkó* János 3 kor. Összesen: 63 kor. *Hanny* Gábor 30 kor., *Krausz* Simon bankár 20 kor. — Együttal kérjük mindazokat, kik gyűjtőívüket még nem küldték be, sziveskedjenek azokat minél előbb *Bitter* Illés főgimnáziumi tanárhoz beküldeni.

— (Baranya-szentlőrinci iparosság.) a baranya-szentlőrinci temetkezési egylet javára február hó 2-án B. Szt. Lőrincen a nagyvendéglő összes termeiben táncvigalmat rendez. Belépti-dij személyenként 80 fill, családjegy 1 kor. 60 fill. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirtapilag nyugtáztatnak. Jó zenéről, ételekről gondoskodva lesz. Kezdeté este 8 órakor.

— (Öngyilkosjelölt Figaro.) Revolver dörrenés ijesztette meg szerdán délután egy órakor Pakson az Isztringa utcában levő egyik ház lakóit. Ugyanis, mint levelezőnk írja, *Herlicska* Lajos borbélysegéd öngyilkos szándékba maga ellen fordított egy

revolvért és azt elsütötte. A golyó azonban az egyik bordán megcsuszott és így nem tehetett nagy kárt Herlicskában. — A durranásra berohant az öngyilkosjelölt atyja, fiához, ki épen akkor emelte fel újból a revolvért, hogy ismét magára süsse, de még idején sikerült atyjának azt kicsavarni kezéből. Mint mondják a napokban egyik mulatságon verekedett, sőt — állítólag, — valakit meg is bicskázott és mint-hogy e miatt a szegzárdi törvénytörvényekhez most megidézett, a büntetéstől való félelem adta kezébe a fegyvert.

— **(Kaposvár népesedése.)** Kaposvárott a most befejezett népszámlálás szerint Kaposvár lakossága: 17. 480-at tesz ki. Tíz évvel ezelőtt csak 12.525 volt, Szaporodás tíz év óta 4955, a mi 38.77%-nak felel meg.

— **(Tolnavármegye közigazgatási bizottsága)** a napokban tartotta meg január havi ülését Dóry Pál alispán elnöklete alatt. Az ülés tárgysorozatából kiemeljük a következőket: Az alispáni hivatal ügyforgalma 2173 drb., elintézetlen ebből 193. A közbiztonság jelentékeny javulást mutat. Az árvaszék ügyforgalma 5256, hátralékban marad 1122, A közegészségi állapot kedvezőtlen: difteritisz 39, vörheny 102, hagymáz 48, kanyaró 29, szamarhurut 17 esetben konstatáltatott. Az adók befizetése kedvezőbb statisztikát mutat, mint a múlt év hasonló időszaka; még pedig 44.274 koronával fizetek be többet. Az állami utak rendben vannak. A törvénytörvényi fogház lakóinak száma ez idő szerint 105.

— **(Gyerek a jégben.)** Nagy népcsődület volt — mint levelezőnk írja — Pakson kedden az ugynevezett piaci rév-nél. Egy tizenkét éves gyermeket, — Grósz Sándor V. osztályu tanulót — huztak ki épen a befagyott Dunán vágott lékek egyikéből. A gyermek egy került a lékbe, hogy ráment *Kosma* nevű társával a jég hátára csuszálni. — Veszedelmes kedvtelésüknek csodálatosan senki sem vetett véget, pedig közelükben voltak jeget hordó munkások is. Csuszálás közben megszomjazván, egy nádszálon keresztül inni akart a Dunából és ezért közel ment a jégen vágott lékhez. Társa meg folytatta tovább, a cipőtalp nagy ellenséget, a csuszálást. Egyik nagyobb csuszásnál aztán egészen Grószig ért el, minek következtében azt úgy meglökte, hogy az hanyatt-homlok bukott a jég hideg hullámai közé. Az ijedt sikolyásra a közelben dolgozó munkások oda rohantak és még sikerült kimenteniök a kékre vált gyermeket a vízből, mielőtt az a jég alá került volna. Sietve hurcolták most a legközelebbi házba, hol átöltöztették és haza vitték szüleikhez, kik rémülve hallották, hogy mily veszedelemben forgott fiuk. Most betegesen fekszik. Mindenesetre ajánlatos volna valamivel nagyobb gondot fordítani arra, hogy a gyermekek az ilyen veszedelmes helyeken ne tartózkodhassanak.

— **(A szigetvári Zrinyi-szobor ügye.)** A szigetvári Zrinyi-szobor ügyében Szigetvárott a napokban gyűlést tartottak, mely gyűlésből egy kérelmet intéztek Somogyvármegye th. bizottságához. Ebben arra kéri a th. bizottságot, hogy a Zrinyi-szobor ügyét tegye a vármegye saját ügyévé és vegye meg 20000 koronáért Róna József szobrásztól a király által a főváros számára rendelt szobrot s állítsa azt fel Zrinyi hősies halálának színhelyén. A költségek fedezete a vármegye adományán kívül közgyűjtésből telenék ki. — A szigetváriak kérelmét biz' teljesíteni kellene; mert valósággal érthetetlen, hogy Magyarországon nincs művészi emléke annak a hősnak, ki világhírű példáját statuálta a magyar hazasze-

retetnek, hűségnek és önfeláldozó vitézségnek. A szigetvári szobor 20000 koronányi költsége valóban csekélység, ha azzal a vármegye közönsége hálás kegyeletét és büszke önértetét lehet kifejezni. Somogyvármegyében még vannak gazdag birtokos családok, kik a Zrinyiek rokonságával dicsekedhetnek: ezeknek kellene az adakozást megkezdeniök.

— **(A szegzárdi járás pusztulása.)** Szegzárd városára — mint már jeleztük — nem valami vigasztaló adatokat hozott a népszámlálás. Míg a város lakossága tíz év előtt 14.325 lélek volt, a mostani népszámlálás csak 14.269 lakost mutat föl, vagyis — noha a város épp az elmúlt decenniumban több új hivatalt is kapott s régi hivatalainak személyzete is megerősült — Szegzárdon ma 56 emberrel kevesebb lakik, mint tíz év előtt. A lakosság számának ez a hanyatlása annak a nagy közgazdasági válságnak a következménye, melyet Szegzárdon a filoxera okozott a világszerte ösmert szegzárdi vörös bortermő szőlők kipusztításával. Ez tönkre tette a földmives osztályt s az iparos- és kereskedő-osztály egy részét is úgy, hogy közülök is sokan vándorbotot vettek a kezükbe, hogy másutt próbáljanak megélni. Ez a gazdasági válság — mint egyik szegzárdi lapban olvassuk — a központi járás valamennyi községére is kiterjed. A Sárköz ősmagyar eredetű lakossága az utolsó tíz év alatt ugyszólván megtizedelődött s az egy Agárd községe kivételével, a hol tíz év alatt 20 lélekkel (nem valami sok!) növekedett a lakosság száma, az összes tőzsgyökeres magyar községek népesedése feltűnő visszaesést mutat. Ugyanigy, van talán, Tolnát kivéve, honnan még nem érkeztek be a hivatalos adatok, a német ajkú lakosságok közt is s például Báltaszék lakosainak java része Németországba vándorolt ki s ottani kőszénbányákban dolgozik. Ilyen szomorú körülmények közt az illetékes faktornak most kétszeresen kötelességükké válik, hogy a gazdasági válságon segítsenek s a szőlő-ujítás munkáját is az eddiginél hathatósabb eszközökkel végezzék. — Mert mégis csak borzasztó, hogy egy azelőtt virágzó egész járás így pusztulásnak induljon.

— **(Razzia.)** Az éjjel razziát tartott rendőrségünk Kovács Antal, inspekciós rendőrbiztos vezetése alatt. A razzián szép számmal fogtak össze hely és foglalkozás nélküli csavargókat, szám szerint tizenhatot, a kiket most illetőségi helyükre fognak toloncolni.

— **(Feltört szatócsüzlet.)** Vakmerő lopást követtek el Pakson, — mint belvölket tudósítónk értesít — az egyik közelmúlt éjjel Goldstein Mór szatócs üzletében, még eddig ismeretlen tettesek. Kifeszítették az ablakokat és azon keresztül hatoltak az üzletbe, honnét 120 korona készpénzt loptak el. A legcsudálatosabb a dologban az, hogy Goldstein üzlete Paks egyik igen élénk pontján van és dacára ennek, senki sem vette észre a garázdálkodókat. A csendőrség erélyesen nyomoz.

— **(Koldusok.)** A koldulási tilalom áthágóival így télviz idején naponként van baja a rendőrségnek. Ma is négy koldust szedtek össze, kik a belvárosban jártak koldulva házról-házra. Most egyelőre a városházán tartják őket s megmagyarázzák nekik, hogy Pécsen tilos a koldulás.

— **(Az elveszett hegedű.)** Horváth Pali cigányprimás az elmúlt éjjel a szigeti

országuton a honvéddhadapródiskola tájékán elvesztette hegedűjét. Miután a hegedű másra nézve nagy értéket úgy sem képvisel, kéretik a becsületes megtaláló, hogy a hegedűt adja át a rendőrségnek, hol a káros címét megtudva, illő jutalomban részesül.

— **(A „Paksi Kath. Kör“)** január h. 27 én a kör könyvtára javára táncsestélyt rendez. Belépő-díj személyenként egy korona.

— **(Paks népesedése.)** Pakson, mint levelezőnk értesít, a megtartott népszámlálás szerint az összes lakosság száma 12.367. Az 1890. évben megtartott népszámlálás alkalmával volt 11.803 így tehát az elmúlt tíz év alatt a szaporodás 564. Tolnavármegyében Paks az egyedüli város, melyben a szaporodás ily nagy mérvű. Szegzárd és a Sárköz lakossága a legutóbb megtartott népszámlálás óta fogyott. Szegzárd visszaesését, a várost ért nagy közgazdasági válságnak — a szőlők elpusztulásának tulajdonítják. Sárközben pedig az ott dívó egyke rendszert tartják a fogyás okának. Duna-Földvár sem mutat fel nagy szaporodást, mivel innen igen sokan Amerikába vándoroltak a legutóbbi tíz év alatt.

— **(Régi harag.)** Schmidt Gáspár báltaszéki lakos régóta haragot táplált lelkében Schröder Nándor szintén báltaszéki lakos ellen, a kit a napokban Piller Máttyás korcsmája előtt egy bottal leütött. A bosznialó Schmidet feljelentették a járásbiróságnak.

— **(Elpusztított méhes.)** Herbst János báltaszéki lakosnak a Zenta nevű hegyen szép méhese van, melyet a napokban ismeretlen tettesek kifosztottak és a után elpusztították a kiüresített kasokat. Mintegy 100 korona értékű mézet vittek el a tolvajok, kiknek kinyomozása még eddig nem sikerült a csendőrségnek.

— **(Öngyilkos szerelmes.)** Németh Mihály tolnai lakos szerelmi viszonyt folytatott Hidassy Róza korcsmárosnéval, a ki férjétől elválva él s ezt a viszonyt a napokban valami közbejött eset annyira megzavarta, hogy Németh Mihály bánatában forgópisztolyal agyonlőtte magát.

— **(Gombostüt nyelt.)** László Teréz, szegzárdi iskolás leányka a napokban gombostűvel játszott és azt elnyelte. A megremült szülők kis leányukat a községi orvoshoz vitték, a ki szerencsés műtet után a kis leány torkából kivette a gombostüt, — mely különben a leányka halálát okozhatta volna.

— **(Ideges egyének részére.)** Kleiné asszony, a kinek férje kádár Bernhardsweilerben, értékes bizoyitványt küldött nekünk azon szives engedéllyel, hogy azt a szenvedő embriség javára nyilvánosságra hozzassuk. Ez annak a megerősítése, a mi az egész világon meggyőződésszerűen ismételtetik, t. i. hogy a Pink-labdacsok fölülmulhatatlan megelőző és gyógyítószert képeznek minden betegség ellen, melyek az elszegényedett vértől vagy a gyenge idegektől származnak. Mindaképp egyformán veszélyes. Elszegényedett vér vérszegénységet feltételez és az utóbbinak mindennemű betegségek a következményei. Ezek egyike, melyről alább szó van, különösen az idegrendszeret támadja meg. A jelentések, melyek az ideges betegségeket jellemzik, különös természetűek. Az ember szédülést és fuladási rohamokat érez, az emésztés és étvágy rosz. Hirtelen idegválság fogja el az embert hanyástól kísérve, a mely után lankadtnak, fáradtnak és erőtlennek érezzük magunkat. A Pink-labdacsok ezen rohamoknak, melyek nagy ideggyengeségtől származnak, minden ilyenemű betegségnél, mint neurasthema, neuralgia, ischias, a leghathatósabb módon ellent-

állnak, mint a hogy ezen eset Kleinné asszony-nál is történt.

„39 éves vagyok, írja, és 20. évem óta folytonosan idegbelegységben szenvedtem. Fájdalmat éreztem a keresztcsontban és a mellben és a legcsekélyebb étvágyam sem volt. Testemnek majd az egyik, majd a másik részében lézkeltek a fájdalmak. Mióta a Pink labdacsokat használom, mindez elenyészett és most nagyon jól érzem magamat, ami már nagyon régen történt. Valahányszor alkalmam nyílik, ismerőseimmel is tudatom ezen nagy-szerű eredményt.“

A Pink labdacso minden gyógyszer-tárban, valamint a magyarországi főraktárban Török József gyógyszer-tárában Budapesten, Király-utca 12. dobozonként 1 frt 75 krért vagy 6 doboz 9 forintért kaphatók.

— (Fényképészeti műterem.) Marton István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyeznek szerint. Marton kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

Művészet, irodalom.

○ Clemenceau. Tegnap este volt T. Vizváry Mariskának a bucsu-fellépte. Dumasnak ezt az ötfelvonásos darabját választotta s Izát játszotta. A nagyravágyó, kétszínű démont játszotta ebben a darabban Vizváry

Mariska, a ki semmivé tesz egy emelkedő nagyságot, megrepeszt: egy szerencsétlen anya szívével s önmagát kárhozatba dönti s mindez oly mindennapi előtte, mint a szórakozás. — Vizváry Mariska Iza jellemét igaz színekkel festette meg. Ott élt Iza a színpadon s a bübös nő, hűtlen feleség képmutatását remekül interpretálta. Egyik szertelenségéből a másikba minden zökkenés nélkül ment át, a szerelem ellenállhatlan kitörését holmi alacsony prózai dolgokkal keverte össze, mintha mindaz természetes volna. A legnagyobb hidegvért tanusítja, mikor férje meg akarja ölni s rettenetes módon megijed, mikor egyszer férje váratlanul visszajő. Iza démon, Clemenceau rossz szelleme. S Vizváryné sikeresen megteremtette ezt az alakot. S bár a szerep viszszatasztító, mégis oly szeretetreméltósággal adta, hogy igazán megmagyarázva láttuk, hogy Clemenceau nem tudja felejtani s hogy annyian szerelmesek bele. Színrelőptekor nagyon szép virágkosarat nyújtottak fel neki a színpadra, s taps fogadta. Egyébként is sok tapsot kapott s különösen felvonások végén hívták többször lámpák elé. Igen jó volt mellette Delli Lajos és Nagy Vilma. A címszerepben Rajz Ödön nem volt a legerősebb, láttunk tőle már jobb alakítást is. Most pedig a sugóról kell megemlékeznünk. A rendes sugó, köztudomásu, hogy beteg. Helyettesíti egy férfi, a ki oly hangosan sug, hogy a karzat legtávolibb zugában meg lehet hallani a sugását, hogy a közönség többször püsszegni kezdett, hogy lassabban, halkabban sugjon, a mit azonban a

helyettes sugó úgy látszik, nem vett figyelembe, vagy pedig szintársulatnak vélte önmagát s egymaga akarta produkálni, elszavalni az egészet. Célját elérte, mert minden egyes szavát előbb hallottuk, mint a szereplőkét. Szükségtelen mondanunk, hogy ez szerfelett kellemetlen, eléggé bizonyítja ezt a közönség gyakori püsszegései. (C.)

○ A pécsi színi kerület. A színügyi albizottság mai ülésén terjesztette elő Nendtvich Andor helyettes polgármester jelentését a vidéki színészet rendezése tárgyában Budapesten megtartott országos értekezlet eredményéről, a mely abban foglalható össze, hogy a kerületi rendszert az értekezlet megfelelő állami szubvenció feltétele mellett elvileg helyeselte s a részletkérdések kidolgozása végett egy bizottságot küldött ki. A színészeti felügyelő által az orsz. értekezlet elé terjesztett tervezet szerint a pécsi színikerületbe Pécs, Kaposvár, Mohács, Szegvár és Szigetvár városok osztatnának be. Az eredetileg ide osztatónak tervezett Nagykanizsa a legújabb tervezet szerint a győr-soproni kerülethez csatoltatnék, a geográfiailag ide gravitáló Fiume pedig a szegedi kerületnek jutott.

A színügyi albizottság ezt a tervezetet oly szerencsétlennek ítélte, a melynek életbe-lyptetése egyjelentőségű lenne Pécs város színészetének tönkretételével s azért sürgősen összehívandónak határozta a színügyi nagybizottságot, hogy az tiltakozzék ez ellen a beosztás ellen s ha már a szerencsétlen kerületi rendszer életbe-lyptetése el nem kerülhet, legalább azt követelje illetékes helyen, hogy a pécsi színikerület Pécs, Kaposvár, Nagykanizsa és Fiume (esetleg Ujvidék) városokból alakíttassék meg s ennek a kerületnek legalább 6000 frt állami szubvenció biztosíttassék.

a kocsiat gazdája, Zelen, mert az övé volt az a mécses hintó, mely Máriát a Grbává hidján át vitte, kérdőre vonta Pétert — így hívták a kocsiat, ki Zelenél volt alkalmazásban — miért voltak lovai tegnap este oly fáradtak? A tajték csak úgy vert ki a szájukon.

— Hát kérem alásan, tehetek én arról, ha a vendég azt parancsolja, hogy csak sebesen. Aztán meg azt hiszem, hogy a tegnapi napot magam szolgáltam meg legjobban. A többi kocsisok egész nap ott ügyeltek a Szentháromság téren. Magam behoztam, mit négyünk sem keresett meg máskor — szolt oja Péter a gazdájának csak amugy felvállról. Igaz, hogy ezt csak ő tehetette, mert már tizenkét év óta áll nála szolgálatban, hűségesen végezve a reá bizott teendőket. No meg Zelen minden bizalmasabb dolog elvégzését ő reá bizta. Ennek tudatában volt Péter, de vissza is élt gazdája bizalmával. Később látni fogjuk.

— Azt kérdeztem Péter, hol voltál és ki volt az a nagy ur, aki olyan jól megfizetett?

— Nem volt az kérem ur, hanem egy kisasszony, vagy mi.

— Kisasszony? Ezt nem értem. Hova vitted? — kérdi tovább kíváncsian Zelen.

— A Grbává hidjáig, meg vissza.

— Az este. Mit keresett az a kisasszony a Grbává hidjánál? — Te Péter, gyere csak be az irodába.

Zelen irodai helyiségéből nyitott be azon szoba, hol könyvelője, Petorszki Kázmér és irodavezetője, Ádor Endre dolgoztak, belemertülve akkor éppen a zárszámadá-

az ég apró csillagjaira szegeződött nefelejtskék szeme s megindultan rebegé:

— Vladimir . . . Istenem, Vladimir . . .

— Felsz tőlem Mária? A kezéd reszket, arcod fehér, mint a gyolcs.

— Nem félek tőled, Vladimir, csak azért jöttem ide ki, mert mondani akarok valamit neked, de esdve kérlek téged Trszky Vladimir, hogy meg ne tudja senki azt, mit ma tettem.

Vladimir közelebb hajolt a leányhoz, érezték egymás forró leheletét. Mária rémülten huzódott vissza.

— Tehát félsz!

— Tőled nem, Vladimir.

— Hát akkor miért huzódoz vissza?

— Azért, mert tudnom kellett volna, hogy nekem már Trszky Vladimirt szeretnem többé nem szabad. Soha, Vladimir megkapta a leány kezét.

— Pedig én téged, Vladimir, szeretlek most is, bár tudom, hogy vétkezem és hogy mi már egymáséi sem lehetünk. Ugy-e nem?

— Az ég tudja, Mária! Mintha az volna ott a csillagokban megirva, hogy Trszky Vladimir még boldog lesz életében.

— Igen Vladimir, te már boldog vagy.

— Azt többé ki ne mond Máriám! Boldog én csak veled, veled tudok lenni Mária és keblére vonta a leányt.

— Hát még szeretsz, Vladimir?

— Mondanom sem kellene, hisz tudja az ég és annak minden seregi, hogy Trszky Vladimir a cvitye-utcai angyalt, téged életem Máriája, csak téged szeret.

E javaslat tárgyalása végett a szinügyi nagybizottság vasárnap, f. hó 27-én d. e. 11 órákor fog ülést tartani a városháza közgyűlési termében.

○ „Országos kiadóvállalat“ cég alatt Budapesten új kiadó-társaság alakult, a mely különösen a magasabb irányú szépirodalom művelését s a tudományok népszerűsítését tűzte feladatául.

○ Ujságkiadók lapja. A Magyar Ujságkiadók Szövetségének hivatalos értesítője a második évfolyamba lépett januári számával. A kitűnő szaklapot Rábel László és Lenkei Zsigmond szerkesztik nagy gonddal. A legutóbbi szám változatos tartalma s a szakkörök érdeklődését méltán megérdemli.

Törvénykezés.

Mostoha anyja.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. jan. 25.

Azt szekták mondani, hogy keserűbb a mostoha édes teje, mint az édes anyja epéje. Ez alatt nem azt kell érteni csupán, hogy a mostoha úti-veri a gyöngye gyermekét, tán koplaltatja s más módon kinezza. A fentebbi közmondás igazságát érzi a szegény árva akkor is teljes erejében, mikor a mostoha nem fordít rá annyi gondot, mint a mekkorát az édes anyja okvetlenül tanusitana irányában.

Ilyen esetet tárgyalt ma a kir. törvényszék.

Trischler Péter bányamunkás, az Andrásbánya 23. sz. alatti lakos második neje Trischler Péterné szül. Hriszt Anna hanyagolta el a férje egyik gyermekét.

Hat gyermeke van a szegény embernek s Agnes már tizenhat éves. Ez eskóros. Azt mondják, hogy esés következtében kapta meg a fiatal leány ezt a nyavalyát.

Trischler Péternek természetesen a bányában volt mindig dolga, a leány után nem nézhetett, az anyja meg beteg volt s így nem ügyelhetett a leányra ő sem. S mivel ezt a szegény eskóros leányt az asszony nem bírte a szobában, minthogy baja megutáltatta vele, kihelyezték a pajtába. A pajta azonban rongyos volt, a szél befújt s az eső bevert. Ekkor a sertésólna tették.

Ennek a sertésólnak két retesze volt. Az egyik reteszben a szomszéd tartott két malacot, a másikban tartózkodott Trischler Agnes.

Nem egy-két napig tartották itt elcsukva, hanem heteken keresztül. 1900. év január hó 5-étől július hó 26 ig.

Ezen idő alatt nem váltott a leány tiszta ruhát, mert nem kapott, meg sem mosdatták. Ellepték a tetvek s ujnyi vastag volt rajta a pizok, mint a rendőri jelentés mondja.

Klőse Károlyné jelentette fel a gondatlan szülőket s megindították ez ügyben az eljárást.

A szerencsétlen leányt a rendőrség vette pártfogásába, majd a kórházba került.

A mai főtárgyaláson természetesen az apa is, meg a mostoha is mentegették rút eljárásukat, de nem használt, mert a törvényszék elítélte őket. Mindkettőjüket személyes szabadság megsértésének vétségében mondta ki bűnösnek a kir. törvényszék s ehhez képest úgy az atyát, mint a mostohát három-három hónapi fegháza ítélté.

Az ítélet ellen úgy a vádlottak, mint a kir. ügyész felebbezést jelentettek be.

§ Mit csinál a gulyás? A gulyásnak jól megy dolga, — így kezdődik ez a magyar nóta. Naphosszat unatkozik, ez reá a felelet. Ugy látszik, ifj. Demke Ferenc is unatkozott sokszor, minthogy ő is gulyás. Ha egyéb dolga is akadt volna, bizony aligha lépett volna a bűn lejtőjére. Ez a gulyás ugyanis Siklóson betört Pandurevite János löperraktárába s onnan 30 kg. finom s 5 kg. durvább löport vitt el. Betört aztán Kossa Dzsó ügyvéd vadászakába is és onnan elvitt egy öltözet ruhát, egy kabátot, három pipát és három tálcát. Két rendbeli lopás büntetéseért aztán a kir. törvényszék egy évi s hat hónapi börtön büntetést mért rá. Természetesen megfélebbzte.

§ Nyakonütötte a rendőrt. Hegedüs István pécsi fuvaros 1900. évi június 10-én azt észlelte, hogy ha elvitte ünneplő ruháját és csizmáját. Keresésére indult a fiának. E célból betért a Zsiros féle korcsmába s ott Márton Mártonnak s két társának fizetett egy liter bort, hogy mondják meg, ha vajjon nem látják-e a fiát? Ez az egész dolog este történt. Márton Márton azt mondta, hogy a fiú Mayer István pálya-utcai lakásán van. Nosza felkaptak mind a négyen s a nevezett lakásán dörömböltek, mire a keresett fiú kijött. Ekkor lefogták az apai büszkeséget s Hegedüs István kézzel-bottal ütögette drága magzatját. A drága magzat meg már megunta az ütlegeket, kiszabadította magát s kerekét oldott a buza-terem keresztül. A négy kaptos férfiú uccu utána. Ezek találkoztak a rendőrorjárással s ettől Hegedüs István megkérdezte, hogy nem

Bár tudom, hogy emlékidből ki fogod idővel törölni nevetem, mely gondolat hű kísérem leend siromig.

— Téged, Trszky Vladimir, Mária el nem felejt sohasem. Történjék bármi is, de a te neved lesz ajkamon az utolsó szó. Erre esküszöm — és szeméit az égre szegé.

— Köszönöm, Mária.

— Még egyet. Ime, vedd örök szerelmem zálogául ezt a kis ezüst szívet, melyben fogsz találni valamit, de ki ne nyisd addig, míg el nem jő annak ideje. Ezért kértelek ide. Most pedig ég veled, Trszky Vladimir!

— Csak egy csókot, suttogott az ifju és magához vonta a leányt. Egy hosszú, édes-kinos csókban forrott össze ajkuk. Fejük felett az ég peremjén felcsillant a hold, hogy sugaraival bevilágítsa az utat Mária előtt. A Grbává hidjánál állt ismét az az egy mécses hintó.

— Isten veled, Mária! — sohajtott utána Vladimir.

IV.

Midőn a hintó a Cvitye-utca közepére ért, Mária oda szólt a kocsisnak, hogy álljon meg. A kocsis nyomban megállította lovait. Mária már a következő percben oda nyújtá a viteldíjat a kocsisnak, ki azt megköszönve sebes vágatással tovarobogott hintájával. Mária pedig óvatosan, mint a tolvaj, a házak falaihoz huzódva haladt szülői háza felé. A szerencse kedvezett neki, mert észrevétlenül feljutott szobájába. Mintha egy nehéz teherrel szabadult volna meg, fáradtan veté magát a kerevetre. Első gondolata Vladimir volt. Boldog mosoly futott végig

ajkán, de im egy gondolat villant át agyán; vajjon nem látta-e őt valaki? Mindenre gondolt, csak épen a kocsisra nem. Hisz oly sűrűen vonta be arcát fátyolával, hogy lehetetlen volt őt bárkinnek is felismernie. Ily gondolatok közt benyitá az ajtót az édes anyja. Erre kissé megrezzent, de lélekjelenlétét nem veszíté el.

— Már négyszer jártam szobád ajtajánál és sohse tudtam bejönni. Talán aludtál? — kérdezte Soerberiné leányát.

— Aludtam igen . . . aludtam édes anyám, mert nagy főfájásom volt. Olyan nehéz még most is a fejem.

— Talán hozzak fel jeges ruhát?

— Felesleges, édes anyám. Most már nem fáj a fejem.

— De még nem vacsoráztál. No jó, majd azonnal küldöm a kávédat és azzal magára hagyta Mária.

— Oh, édes Istenem, mily jó vagy te hozzám! — fohászodott Mária. Te megsegítesz engem, mert benned bizom. Te hozzád küldöm imámat, hogy hallgasd meg szolgádat.

Megvacsorázott és azután az asztaliókjából elővett egy fényképet és azt nézte sokáig, olyan merően. Sokáig. Elfújta gyertyáját és lefeküdt azzal a fényképpel és az álom lágyan ölelő karjaiba vette Mária. Álmodott mindent, szépet. De miért is álmodott; hisz kit ő szeret, azé már sohse lehet. És néki mégis oly édes volt ez álom.

Mig Mária álmodott és gondolataiban ott volt Vladimir, mondom, nem jutott eszébe az, hogy az a kocsis, az megismerte őt a sűrű fátyolon keresztül. Pedig megismerte. Tudta, hogy kocsiján Soerberi Mária ül. Másnap

látta-e a fiát erre futni. Szabó József rendőr tagadó választ adott a egyben figyelmeztette a négy férfit, hogy csend legyenek! s ne lármázzanak a csendes éjben. Erre Hegedüs István nyakonütötte Szabó József rendőrt, mire ez kardját kirántva megtámadóját kezén és fején megsértette. S ezzel a bíróság elé került az ügy, a mely Hegedüs Imrét hatóság elleni erőszak vétségeért nyolc napi fogházra ítélte, mit ez megelébbezett.

§ Gondnokság alá helyezések. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Patcsi Sándor ságvári lakos és özv. Fındischmann Józsefné boldogasszonyfai lakos gondnokság alá lettek helyezve.

§ Furcsa ígéret. Csirke-lopás miatt állt a napokban egy cigánylegény a járásbíró elé. A bíró hivatásszerűen megkísérli az ügy békés megoldását:

Bíró: Kívánja-e a vádlott megbüntetését? Nem érdemes azért az egy hitvány csirkéért bezáratni ezt a legényt.

Panaszos: Hát nem bánom, megdócsajtok neki; de ha még egyszer lop, akkor nem engedek.

Bíró a (vádlottnak): Maga meg aztán fizesse meg panaszosnak a kárát.

Vádlott: Kezít-lábát csukolom, nágyságus bíró uram, pinzsem nincsen nekem; hanem máj darssek neki másik titot.

Felelőviteli tárgyalások a kir. törvényszéken.

1901. évi január hó 28-án.

8875. Tóth József és Tóth Mihály ellen közcsend elleni kihágás miatt.
9071. Nagy József ellen súlyos testi sértés miatt.
9073. Völgyi Mihály ellen lopás miatt.
9120. Szegegräber Mihály ellen rágalmozás miatt.
217. Hartmann József és társai ellen könnyű testi sértés, becsületsértés és közcsend elleni kihágás miatt.

1901. évi január hó 30-án.

9540. Bakonyi János ellen lopás miatt.
9541. Balogh Anna ellen lopás miatt.
9657. Tóth János ellen lopás miatt.
9658. Seidl József ellen sikkasztás miatt.

1901. évi február hó 1-én.

9660. Kotz György ellen könnyű testi sértés miatt.
9659. Plavsics Szávé ellen súlyos testi sértés miatt.
9017. Königstein Janka, Pollák Gábor és társai ellen rágalmozás miatt.
8868. Bannstak Józsefné ellen rágalmozás miatt.

Közgazdaság.

□ Vámitléték a jövő óra. A vámitlétékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1901. évi február hó husz százalékban állapított meg.

□ Darányi miniszter a közérdekű öntöző csatornákról. Nagy érdekű körrendeletet intézett a földmivelésügyi miniszter valamennyi ármentesítő és belvízelvezető társulathoz. A rendeletet lényegében a következők-

ben ismertetjük: A miniszter előrebocsátja, hogy a vízszabályozás óriási munkálatainak gyors kivitelezésben való serény tevékenység, melyet az árvíz-társulatok végeztek, benne azt a reményt keltették föl, hogy az öntöző-csatornák létesítése körül hasonló tevékenységet fog tapasztalni. Fölhívja a miniszter az árvíz-társulatok figyelmét a törvénynek arra a rendelkezésére, melylyel a csoportok szerint alakult öntözőcsatorna-érdekeltségek az állam kedvezményeit vehetik igénybe. A társulatoknak kell megállapítani az öntözés általános tervét és kereteit s biztosítaniok kell hozzá az érdekeltek hajlandóságát is. A társulatnak kell az érdekeltségeket összehívnia, a befektetésről, valamint az állami támogatás törvényszerű mértékéről is alaposan tájékoztatni. Az öntöző csatornaművek létesítése, üzembe állítása, költségek fedezése tekintetében bőven tájékoztat rendeletében a miniszter, azonkívül még azt ajánlja figyelembe, hogy a társulatnak az öntözésnél felhasználható és már meglevő műveinek és munkálatainak költségei fel nem számíthatók és ezek az új társulatok terhet nem alkothatják. Ez azonban nem fog a társulati közegek közreműködésére lankasztólag hatni, mert hiszen éppen az a cél s ezt óhajta elérni a törvény az állam nagymértékű támogatásának biztosításával is, hogy az ily öntöző érdekeltségek megalakulása a költségek lehető apasztása által is elősegíthessék. A miniszter rendeletét így végzi: Hiszem, hogy a társulat az öntözés kérdésével behatóan foglalkozva, meg fogja találni a legcélszerűbb formáját e kérdés előmozdításának s ezért fölkérem, hogy a kérdést közülésében tárgyalva, elhatározásáról, esetleg n-tézkedéseiről megfelelő támogatás vagy utbagazítás végett annak idején hozzám jelentést tegyen.

□ Cél szerű szemléltetés. A földmivelésügyi miniszter elrendelte, hogy a vidéki gazdasági ismétlő iskolákban szemléltetés útján ösmertessék a gyermekekkel a dudvaféléket. Minthogy az előadások télen vannak, ilyenkor dudvaféle fűvek friss állapotban nem kaphatók, jó eleve nyáron preparáltak őket s most így, preparálva árusítják 4—14 koronáért azoknak a parasztyerekeknek a részére, kik odakint a tanyán egész nyáron térdig gázolnak a dudvában. Ez valóban csinos módja a szemléltetésnek, és erre a módszerre támaszkodva bizony Krüger is helyesen tette volna, ha a délafrikai háborúról fényképfölvételeket csináltatott volna s azt árusíttatná katonái között, hogy szemléltető uton megismerkedjenek a délafrikai háborúval. Mert csak illendő, hogy bur létökre fogalmuk legyen a dologról.

Tanügy.

(Megnyitlt iskolák. Pakson, a nagy mértékben föllépett vörheny járvány miatt a hatóság — mint azt annak idején megirtuk — az összes iskolákat bezáratta. Most — mint értesülünk — a járvány megszűnt, így az iskolákban a tanítás ismét folyik.

(Új tanítói állás Szegzárdon. Tihanyi Domokos tanfelügyelő már több alkalommal megsürgette Szegzárdon a báttaszék utcai róm. kath. elemi iskolánál a második tanítói állás szervezését. Most, hogy a miniszter a hitközség javára döntött az állami tisztviselővel

szemben, már nem szegény az eklézsia ügy, hogy az ujonnan szervezendő tanítói állásra még ez év nyáron kiírják a pályázatot. Ugyanez fog történni az új iskolánál is, hol a tantermek hasonlóképp túlszultak. Mindkét helyütt megvan a tanterem, csak az állások szervezése átközött eddig anyagi nehézségekbe.

A PÉCSI NEMZETI SZINHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, jan. 27-én délután: *Traviata*; este: *Ördög mátkája* és a Párisi repülő ballet első fellépte.

Hétfő, jan. 28-án: *Napoleon öcsém* és ballet.

Kedd, jan. 29-én: *Niobe* és ballet.

Szerda, jan. 30-án: *Galathea* és *Sabina*.

Csütörtök, jan. 31-én: *Bernardó Montilla*.

Péntek, febr. 1-én: *Tartalékos férj*.

Szombat, febr. 2-án: *Galathea* és *Titánok*.

Folyószám 116. Idénybérlet 116. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, január 26-án:

Görög rabszolga.

Sidney nagy operettje.

Személyek:

Antonia	Szirmay Olga
Iris	Özv. Tiszayné
Marcus Pomponius	Németh János
Heliodorus	Nádassy József
Aspasia	Szekula Sárika
Archias	Delli Lajos
Diomed	Mezey Andor
Sivius	Nagy Dezső
Manlius	Kozma Pista
Lolius	Vagó Béla

Holnap, vasárnap, január 27-én:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal.

Traviata.

Verdi nagy operája.

Este fényolc órakor fölemelt helyárrakkal.

Az ördög mátkája.

Gécy népsziműve.

A párisi repülő ballet előadása.

Farsangi naptár.

Január huszonhat. Nagy munkás-bál a Vigadóban. — Pécsi asztalosok bálja a Scholz-féle sörházban.

Január huszonhét. A jótékony nőgyelet második tea-uzsonnája saját helyiségében

Január harminc. A »Pécsi Kath. Kör.« táncestélye.

Február egy. Pécsi önkéntes tűzoltóegylet bálja a Scholz-féle sörházban. — Hivatalszolgák bálja a Vigadóban.

Február kettő. Lakatos-bál a Vigadóban — A jótékony nőgyelet domino-bálja a Nemzeti Kaszinóban. — A bar.-sállyei olvasókör bálja az ottani nagyvendéglőben. — Pécsváradai társaskör bálja. —

Február három. A Pécsi Nemzeti Színház munkás-személyzetének táncestélye. — A budaikülvárosi Kath. Kör. táncestélye a Scholz-sörházban. —

Február négy. Herczenberger táncestélye a jour-fix és délutáni kottériák részére.

Február hét. Polgári bál a Hétfejedelemben.

Február kilenc. A »Nemzeti Kaszinó« bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. — Herczenberger nagy táncestélye a Vigadóban. —

Február tíz. Fodrások bálja a Vigadóban. — Höfler gyári munkások bálja a Scholz-színházban.

Február tizenhárom. Jogászbanda táncgal egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében. Felolvasással, énekkel és szavalattal egybekötve. — Munkásképző-Egylet álarcos farsangi estélye a Scholz-színházban. — A Báró Hirsch Mór féle önszegélyegylet pécsi fiókjának hangversenye a Vigadóban.

Február tizenhét. A Pécsi Polgári Daloskőr farsangi estélye a Vigadóban.

Február tizennyolc. A Kath. Kör második táncestélye.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 25-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén **Tallán Béla** elnök elnökölt.

Kovács Pál előadó betérjlesztette a vicinális vasuti jelentéseket.

A kereskedelmi tárca budgetjénél **Pichler Győző** dr. tiltakozik az ellen, hogy az agrárius és merkantilis jelszavakat bedobálják a parlamenti vitába. Az önálló vámterületet követeli. Kérdi, hogy megtette-e **Hegedűs Sándor** kereskedelmi miniszter az előkészületeket a kiegyezés csődje esetén az önálló vámterület felállításához? Gazdasági fejlődésünket a dinasztia is akadályozza.

Elnök: A koronát ne helyezze szembe a nemzettel!

Rátkey László: A korona se helyezkedjék szembe a nemzettel!

Pichler folytatja, hogy a főhercegek gyarakat tartanak fenn Ausztriában; fellendítik annak iparát, míg a magyarokért semmi sem tesznek, holott magyar főhercegek is! A Dunagőzhajózási Társasághoz nyulni sem szabad, mert a főhercegek részvényesei. Követeli a dunai kikötő teljes kiépítését a munkátlank segélyezése és az idegen forgalom emelése céljából. Sürgeti a vicinális javaslat betérjlesztését. A párisi kiállítás számadásait közölni kéri.

Szünet után **Hegedűs Sándor** kereskedelmi miniszter a párisi kiállításról szól. **Lukács Béla** takarékoságát, kifogástalan kezelését és rendszeretét bizonyítja. Elismeréssel és kegyelettel emlékezik meg Lukácsról általános, élénk tetszés között. A kiutalványozott összegből száznegyvennyolcezer koronát beszállítanak az állampénztárnak.

TÁVIRATOK.

— **A honvédelmi miniszter állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Báró **Fejérváry Géza**, honvédelmi miniszter az egész éjszakát nyugodtan aludta át. **A beteg állapota rohamosan javul.**

— **Verdi haldoklik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milanói távirat szerint **Verdi**, a nagybeteg zeneszerző, agonizál. **Állapota reménytelen.**

— **Öngyilkos szerelmespár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Kússa József**, 68-ik gyalogezred-

beli katonát, szeretőjével, **Kocsis Teréz** szobaleánnyal, utóbbinak Budapesten a Deák Ferenc-utcában levő szolgálati helyén, a cselédszobában ma reggel halva találták. **Mindkető mellett löse,** mellettük forgópisztoly volt, melyből három golyó hiányzott. A katona zsebében levél volt, melyet mindketten aláírtak azal, hogy közös akarattal halnak meg.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel.

1901. január 25. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 769.8 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 4.2 °C.

» maximuma: 5.8 °C } tegnapi.

» minimuma: -1.6 °C }

Párányomás: 5.2 mm.

Relatív nedvesség: 84. %

Felhőzet: 10¹ Str.

Szélirány s erő: NW. 1. —

Csapadék 24 órai: —

Borult, száraz; enyhébb idő várható.

Dr. Czirer.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi jan. hó 28. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: **Pilch Antal.**

- V. 55. özv. Surdi Péterné — Surdi György özv. jog.
98. Hammel Henrik — kk. Hammel Henrik s t. törv. szül. kimond.
- III. 152. Nagy-Hajmáson elhalt Kronfeld Móríc hagy. ügye.
170. Sárszegen elhalt Talabér Kálmán hagy. ügye.

Előadó: **Tóttóssy Béla.**

- V. 3087. özv. Laskay Ferencné — Laskay Emil s t. özv. jog.
3434. Fekete Jánosné s t. — id. R. Monori József s t. örök.
1. Boc István — Köncöl Judit házass. felb.
2. Kirchner János — Schmidt Erzsébet »
169. özv. Hubb Elize — Sillai Sándor s t. 9000 korona.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 3446. Nedecký Jenő — Bozzay Pál 11962 frt 73 kr.
51. Horváth Juli — Bakos János s t. törv. oszt. rész.
142. Kis Varga József — Dudok János 14 kor.
143. Barber Izidor s t. — Szeibert Fülöp 600 kor.
163. Löbl Fülöp — Szügyi Juli s t. 250 kor.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 113. Matolics József — Jakab József s t. örök.
124. Vinkovics György s n. — Vidovics Illés s n. vagy. köz. msz.
166. Andok József s t. — Andok Mihály örök.
- III. 118. Miklósa István — Mikola Imre végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: **Rökk Gyula.**

- V. 54. Nyakas Ferencné — Sánter János számad.
76. özv. Varga Istvánné s t. — Sas Ferenc s n. szerződ. érv.
77. Révész Antal — Kohn Lipót s n. ing. teherm.
78. Góca György — Malatics András st. ing. tjug.
112. Franz István — Schmidt István s t. örök.

Előadó: **Graf Károly.**

- III. 58. Beck József — Hedevics Mari végr.
59. Gazda József — Luksics Anna s t. végr.
67. Ratkovics Izák — özv. Ratkovics Mihályné tjug.
69. Dr. Raics Lázár — Illoskits Jakab végr.
72. Baranyamegye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felsz.
86. Steinbeck Ármin — ifj. Antal Gyula végr.
87. Dani Lajos — Simon János »
88. Müller János — Molnár Róza s t. »
102. Herman Mária s t. vagyon köz. mszunt.
103. Ifj. Katona János — Hegyi Jánosné s t. végr.
105. Malaser E. s t. — Felner József »

Előadó: **Zsabokrszky Ferenc.**

- V. 140. Fa Lajos s t. — Benedek Samu teherm.
- III. 85. Paksvidéki takptár s t. — Bene István végr.
150. Bülös Sándor — Klein Ádám s t.
151. Wamoscher Nándor — Bosnyák Ivó »
155. Bihari Benő — Máté József »
177. Maloschek József — Geiger Gyula »
178. Gyöngyösi bank — Geiger Gyula »

Büntető tanács.

Előadó: **Bocz Alajos.**

- V. 81. Rác János s t. lopás.
88. Lengyel Imre s t. becs. sért.
118. Schulteisz Konrád s t. sért.
128. Balázs József s t. »
- III. 100. Farkas Pál jogt. elcsaját.

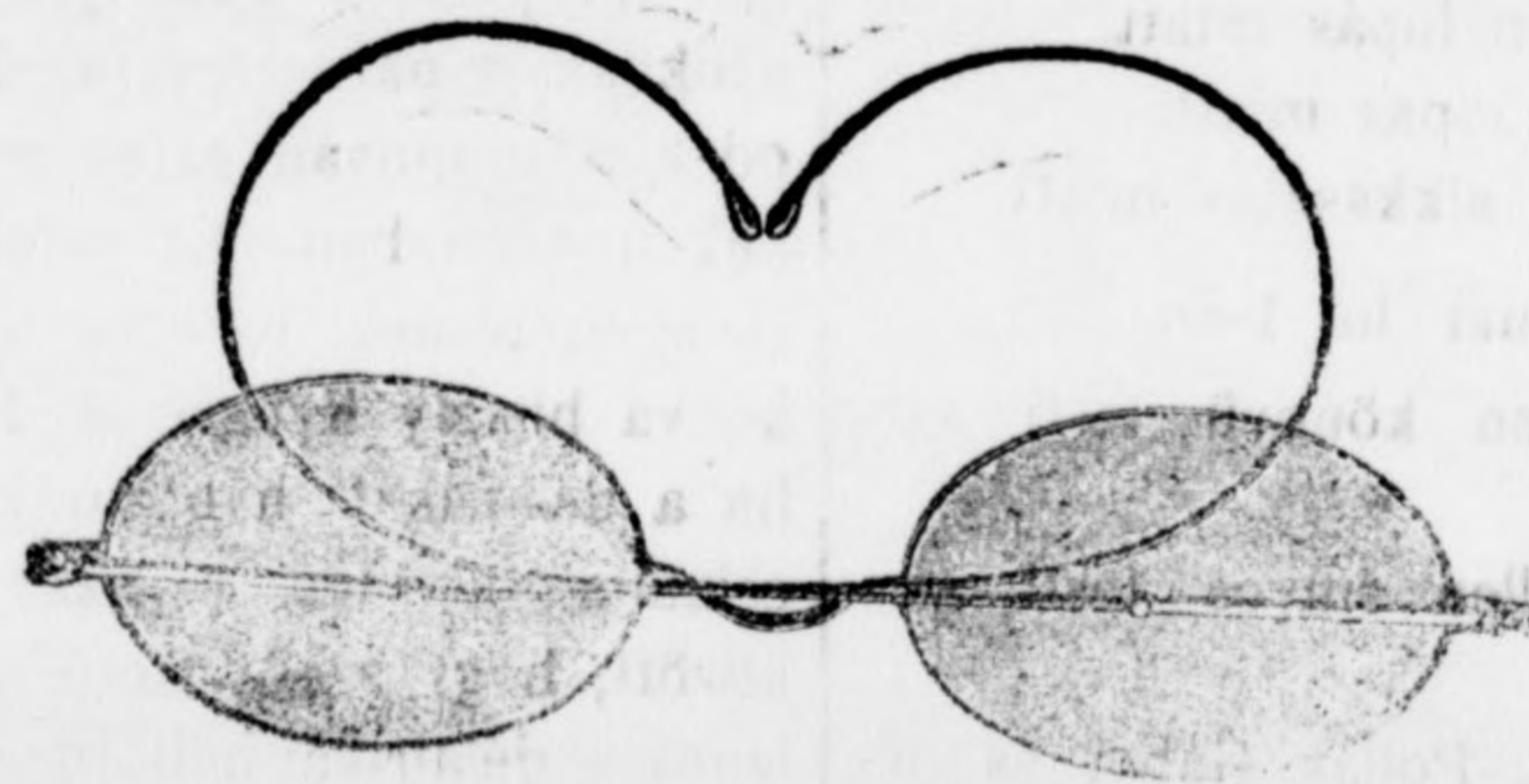
Előadó: **Nábrácsky Lajos.**

- V. 119. Hahn Gáspár suly. t. sért.
124. Gvozdek Regina s t. több. lopás s org.

Előadó: **Varga Nagy István.**

- V. 2898. Adler Lipót suly. t. sért.
80. Kohn Fyula szeszjöv. kih.
125. Fehér Szivák János lopás.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító

1 frt.

1 " " " "

Hegyi jegec-üveggel 3 "

Schönwald Imrénél

Pécs, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.